

הענין המרכזי בהדלקת נרות חנוכה הוא פרסום הנס.

אנו רגילים לחשוב שפרסום הוא מעשה שעיקרו רק כלפי חוץ, כמו בעולם הפרסום של ימינו. כך גם היה ניתן להסיק מכמה הלכות מפורסמות: יש להדליק את החנוכה לכתחילה במקום אותו ניתן לראות גם מן הרחוב, יש לברך על החנוכה כאשר בני הבית עדיין ערים (שבת כ"א ע"ב), מצוה להניח נר חנוכה בפתח הסמוך לרשות הרבים (מסכת סופרים כ, ג). ממילא היינו חושבים שהעיקר הוא מה שהאחרים רואים וחושבים.

אך יש לשים לב שמצות חנוכה היא "נר איש וביתו" כלומר מדליקים בבית ומשם בוקע האור ומאיר החוצה. כלומר, פרסום הנס מתחיל מן האדם עצמו שמדליק את הנרות לעיני כל. בהדלקת הנרות כלפי חוץ אנו מבטאים את עוצמת היהדות בהפצת האור מבפנים החוצה. אנו מזדהים עם הכוח שיש ליהדות להיאבק נגד הטומאה וההחשכה שמופיעים בעולם, ההדלקה הזו מדליקה אצלנו, בתוכנו, את רוח החשמונאים.

זוהי משמעות פרסום הנס. הדלקת הנרות מפרסמת לא רק את נס פך השמן שנמצא במקדש, אלא בעיקר את נס ניצחון החשמונאים במאבקם העיקש והממושך נגד היוונים. המלחמה היתה מלחמה על הרוח בבחינת התגברות האור על החושך. כמו שמעט מן האור יכול לדחות הרבה מן החושך - כך לחשמונאים, מתוך נקודה קטנה של אור התורה, נבעו תעצומות רוח אדירות להילחם מול המלכות הרשעה.

הניצחון של חנוכה הוא ניצחון האמונה. חכמי ישראל לימדונו שמלכות יון זו היא מלכות של חושך שבאה להחשיך את דרכנו מתוך מטרה להוליך אותנו בדרכה הרעה (תולדות יצחק, בראשית א). היוונים רצו להשתלט על הרבה עמים ואכן הצליחו. אך לישראל, מלכות יון לא באה רק מתוך כוונה לשלוט עלינו. היוונים שמו להם למטרה להמיר את דתנו ולשנות את האמונה והתרבות המיוחדים שלנו. הם תכננו לגרום לנו להיות כמותם, שנפסיק להתנהג כמו העם הנבחר, נעזוב את מנהגינו ונדבק בתרבותם (ילקוט שמעוני עו).

במיוחד נגד מטרה זו, אזרו החשמונאים אומץ להילחם, בכדי שלא יחשיכו את עינינו ולא יסירו אותנו מדרך האמת - מדרך ה'. וזאת מפני שאנו לא סתם עוד אומה! אנו עם הנצח שהולך בדרך ה', דרך האמת, דרך האור, התורה והמצוות.

כאשר נתבונן באור החנוכיות הבוקע מן הבתים ברחוב ומאיר כלפי חוץ, נוכל להרגיש את האור שמאיר אותנו גם מבפנים, את קדושת החג, את אור הניצחון. בכך נוכל להתחבר אל דרך אבותינו - ולשאוף אל הניצחון של האור, הרוח והקדושה. כשם שבנרות חנוכה אנו מוסיפים והולכים, כך נהיה כולנו בבחינת מוסיף והולך.

אנו מברכים על הניסים שהיו בימים ההם ומוסיפים "בימים ההם, בזמן הזה" ומקווים שכך יהיה לנו בזמן הזה. ומתוך תפילה זו אנו מקוים ומאמינים שנצליח להתחזק ולהפיץ את אור האמונה גם בימינו.